

Letnik X, št. 1,
december 2017

POD GRADOM

Glasilo Krajevne skupnosti Kandija - Grm

Spoštovani,

mineva težko leto, katerega si bom zapomnil predvsem po izgubi velikega novomeščana, župana in prijatelja Alojzija Muhiča. Bil je zelo priljuden in edinstven človek, ki bo še naprej živel v našem spominu ter kot del žlahtne zgodovine našega prelepega mesta.

Življenje teče naprej, vendar nas ni sram pogledati nazaj, saj je za našo KS uspešno leto. V sodelovanju z MO NM smo postavili prvo »telovadnico na prostem« v občini Novo mesto, ki je nadvse vsestranska saj lahko služi tako mladini, kot starejšim občanom. Zamenjali smo tudi nekaj potratnih luči, ki so bile del javne razsvetljave. Seveda ne smemo pozabiti na društva, ki so bila v preteklem letu, tako kot do sedaj zelo aktivna. Z raznimi aktivnostmi, ki so jih izvajala na svojih področjih, so se aktivno vključevala v javno življenje meščanov, pri čemer so bila tudi zelo uspešna. KS seveda skuša kar se da omogočati in pomagati društvom pri izvajanju njihovih projektov. Nudimo jim tudi prostore za njihovo delovanje.

Vse omenjeno pa so le majhni kamenčki v mozaiku, ki predstavlja podobo našega Novega mesta. Drage krajanke in krajani, hvala vam za podporo in vaš doprinos, k skupni gradnji tega mozaika. V prihodnjem letu vam želim vse dobro, veliko sreče ter predvsem zdravja.

*predsednik Sveta Krajevne skupnosti Kandija Grm,
Srečko Vovko*

*Srečno 2017 vam želi
svet KS Kandija - Grm!*

Gregor Bahč zmagal na svoj rojstni dan

Uvod v kolesarski vikend konec avgusta je bila tradicionalna krožna dirka Okoli Grma, kjer med člani v kriteriju največ točk zbral Slovak Marek Canecky (Amplatz BMC), drugi je bil član novomeške Adrie Mobil Žiga Grošelj, tretji pa Žiga Ručigaj (Rog Ljubljana). Najprestižnejšo zmago med Novomeščani si je tokrat priboril Gregor Bahč med starejšimi mladinci.

Gregor Bahč je na dirki Okoli Grma zmagal drugič zapored, tokrat med starejšimi mladinci. Zmaga je bila še toliko slajša, saj jo je dosegel na svoj sedemnajsti rojstni dan in si sam sebi podaril najlepše darilo. Po dirki je dejal: *»Dirka okoli Grma je bila letos zame zelo pomembna, saj je to domača dirka na kateri smo imeli veliko navijačev in ker sem branil lansko zmago. Čeprav je bil prvi šprint moja naloga, ga je dobil klubski kolega Žan Rataj in tako sta se najini vlogi zamenjali. Po drugem šprintu smo odšli v beg skupaj s štirimi kolesarji, nato pa se nam je pridružil še eden. Veliko delo je opravil Kristjan Hočever, ki je narekoval tempo v naši ubežni skupini in tako preprečil, da bi nas ujeli. V begu sem zmagal na vseh šprintih in tako zmagal tudi dirko. Ker sem na ta dan praznoval svoj rojstni dan, je bila zmaga zame še toliko slajša«*

Med mlajšimi mladinci je zmagal Jan Bevc (Adria Mobil), Boštjan Murn (Adria Mobil) pa je bil peti. Med dečki domači kolesarji niso bili tako uspešni predvsem zaradi odsotnosti nekaj najboljših kolesarjev, ki so nastopili na mednarodni dirki Kids Tour v Nemčiji. Med dečki B sta Nejc Lumpert (Adria Mobil) je osvojil četrto mesto, med najmlajšimi, dečki D, pa je zmagal Jakob Omrzel (Adria Mobil), Nejc Peterlin je bil tretji, Kristian Tisovec četrti in Nik Rozman (vsi Adria Mobil) peti. Edina predstavnica pri deklicah Laura Peterlin je bila tretja.

V imenu organizatorja dirke KK Adria Mobil se zahvaljujem krajevni skupnosti Grm, ki se je ponovno izkazal kot zelo gostoljubni domačin. Na dirki je nastopilo okoli 200 kolesarjev iz vse Slovenije in tujine in vsi obljublajo, da se bodo vrnili tudi prihodnje leto.

Srečko Glivar

POD GRADOM

Funkcionalna vadba za moč na konstrukcijah ,telovadnice na prostem‘

Živimo v času, ko je v ljudeh vse bolj prisotna želja po izboljšanju življenjskega sloga. Ugotovili smo namreč, da negativne značilnosti sodobnega načina življenja, kamor sodijo predvsem telesna nedejavnost, prekomerno sedenje, slabe prehranjevalne navade in podvrženost stresu, močno škodujejo našemu zdravju.

Pri iskanju poti za izboljšanje vseh vidikov zdravja, se slej ko prej ustavimo pri redni telesni dejavnosti. Vedeti moramo, da samo aerobna dejavnost (hitra hoja, tek, plavanje, kolesarjenje...) nima zadostnih koristnih učinkov na naše zdravje. V svoj urnik telesne dejavnosti moramo dvakrat tedensko vključiti tudi vaje za moč (stabilnost) in gibljivost. Od 20. do 80. leta starosti lahko človek izgubi tudi do 30 odstotkov mišične mase. Posledice upadanja mišične mase, ki se začne pogosteje dogajati okoli 50 leta, se kažejo predvsem v zmanjševanju mišične moči. Posledično se zmanjšuje sposobnost gibanja, pojavljajo se s tem povezane težave, kot so slabo ravnotežje, slaba drža, bolečine v predelu hrbtenice, padci, zlomi in na sploh funkcionalno nazadovanje. Odgovor na to je funkcionalna vadba, oziroma vadba za zdravje, katere sestavina so tudi vaje za moč.

Če se torej osredotočimo na vaje za moč, moramo izhajati iz osnovnih gibalnih vzorcev. Kateri so to? Vsakodnevno človek

izvaja različne potege in potiske tako v vodoravni kot navpični smeri, upogiba in izteguje trup, se bočno upogiba in suče ter upogiba, izteguje noge v vseh treh sklepih ter jih v kolku odmika in primika. Zaradi pretežno sedečega življenjskega sloga so določeni vzorci začeli izginjati iz našega vsakdana, problem pa nastane, če jih tudi pri vadbi ne izvajamo. Vprašajmo se, koliko potegov in potiskov z rokami (z nekim bremenom) sploh še naredimo, saj je večji del našega gibanja vezan na aktivnost z nogami. Posledice so t.i. ,pozabljene mišice‘ in deli telesa, bodisi z vidika moči bodisi gibljivosti. Ljudje imamo največje primanjkljaje v moči in stabilnosti ter gibljivosti trupa, kar vodi v težave s hrbtenico. Odrasli se namreč spopadamo s slabo gibljivostjo ramen in kolka ter slabo močjo mišic zgornjega dela hrbta ter zadnjega in zunanjšega dela stegen. V praksi se pri vadbah pogosto zanemari vadbo gibljivosti. Nadalje se večinoma ne izvaja potegov in potiskov v vertikalni smeri ter horizontalnih potegov in ni večjega poudarka na razvoju moči trupa. Poleg tega se gibalnih vzorcev ne izvaja pravilno, kar še dodatno vodi v nastanek asimetrij in poškodb ter v pojav bolečin v sklepih. Vse omenjene gibalne vzorce moramo umestiti v vadbo za moč, prav tako pa je nujna vadba za gibljivost za prej omenjene zapostavljene dele telesa.

V podjetju ELAN INVENTA d.o.o. že tradicionalno izdelujejo razne naprave s katerimi lahko dosežemo navedene cilje. Tokrat so razvili unikatno linijo ,telovadnic na prostem‘, ki jih imenujejo tudi ,otoki športa‘, ter naprave za ,trim‘. Poleg

všečnega designa so pomembna novost materiali, iz katerih so izdelane naprave. Sestavljene so iz aluminija v barvi lesa, inoxa ter masivnega lesa, kar omogoča lažje vzdrževanje. Konstrukcije ELAN INVENTE d.o.o. so že postavljene v številnih krajih po Sloveniji. Enim so te naprave poznane še iz preteklosti, ko smo s starši 'trimčkali'. Med tekom smo se ustavljali na postajah in izvajali vaje, ki so bile predstavljene na posebnih tablah. Ali pa smo prišli do mesta, kjer je bilo več takih, takrat še lesenih, naprav skupaj in smo izvedli vaje za moč kar za celo telo.

Funkcionalna vadba za moč na 'telovadnicah na prostem' je namenjena vsakemu posamezniku, ne glede na stopnjo telesne pripravljenosti. Do teh naprav lahko hodimo, tečemo, kolesarimo, in s tem izvedemo že določeno ogrevanje pred vadbo. Zavedati se moramo, da je ogrevanje pred vadbo nujno in naj traja vsaj 10 minut. Poskusimo vključiti različne gibalne naloge, ki se izvajajo v vseh smereh, z vsemi deli telesa in so tako raztezne kot krepilne značaja. Na napravah nato izvedemo vadbo za moč. Nove table, kjer so

prikazane vaje, namreč omogočajo izbor primerne vaje za različno telesno pripravljenost. Vaje vključujejo osnovne gibalne vzorce in so izbrane tako, da se z njimi vpliva na celo telo ter tudi na prej omenjene 'pozabljene' mišice z vidika moči. Na glavni informacijski tabli so dodatne informacije, ki jih potrebujemo za varno vadbo za moč. Po vadbi za moč pa lahko nadaljujemo s svojo aerobno dejavnostjo in s tem pozitivno vplivamo tudi na srčno žilni ter dihalni sistem (aerobne sposobnosti). Nikakor pa ne smemo zanemariti vaj za gibljivost, ki jih izvedemo v zaključnem delu vadbe. Pri tem izhajamo iz 'pozabljenih' delov telesa z vidika gibljivosti in izberemo ustrezne statične vaje, kjer zadržujemo določen položaj telesa. Vsekakor je potrebno pozdraviti prizadevanja ELAN INVENTE d.o.o., da z novo ponudbo naprav spodbudi ljudi vseh generacij k zdravemu življenjskemu slogu, kar nam ob današnjem načinu življenja primanjkuje.

prof. dr. Maja Dolenc, Fakulteta za šport, Ljubljana
majafitness.mogy.me

POD GRADOM

Županu Alojziju Muhiču v slovo

Kdor je novomeškega župana Alojzija Muhiča samo kdaj v življenju srečal ali z njim spregovoril, je lahko začutil, da je bil prisrčen, topel in dober ter umirjen človek, ki je sogovornika rad pobožal s prijazno besedo. Takega sem jasno začutil tudi sam, četudi sem ga le redkokdaj srečal, ob slavnostnih priložnostih v Kulturnem centru Janeza Trdine, ko je bil obdan z ljudmi, ki se jim je želel kar vsem posvetiti, in me povabil, da ga kdaj na občini obiščem. Tega žal nisem nikoli storil, za kar mi je močno žal, saj niti zdaleč nisem mogel pomisliti, da se mu bo življenje tako prenašlo izteklo. Njegova prijaznost je bila dolenjsko pristna, bil je redkobeseden, videti kot dobrodušen in prisrčno ustrezljiv medved iz pravljic, ves prežet s toplo človečnostjo, ki jo je izžareval, unikaten, a hkrati pristno ljudski Dolenc, ki pa je v sebi nosil posebno duhovno izbranost in dobrotljivost. Zato je slovo od take dragocene osebnosti še posebno težko za vse, ki so ga poznali, ne le za njegove najdražje domače, ampak tudi za širšo skupnost, posebej za vse Novo mesto in Dolenjsko, ki ji je bil ves predan.

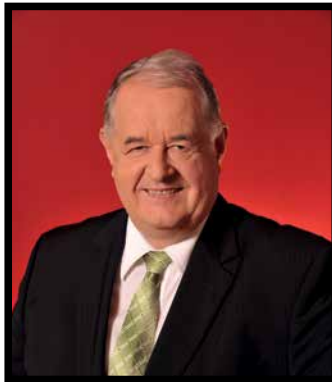
Bil je ljubeč in stvaren, njegova beseda pa je bila tehtna. Da je bil tak, sem prepričan, ker je govoril s človekom iz globinske prijaznosti, ki je ni mogoče ponarediti, in tudi sicer je veljal za preudarnega, toplega in nekonfliktnega človeka, ki je bil široko priljubljen. Očitno so ga prav taki darovi in sposobnosti ter odnos do ljudi, ki ni mogel biti hladno brezbrizen, priklicali na zahtevno funkcijo mestnega župana, ki je gotovo sama po sebi težka, še posebno, če se dobro misleč in ustrezljiv človek ob omejenih materialnih možnostih lahko pri tem znajde v konfliktu interesov ali celo političnih združ, ki so mu bile, kolikor vem, v osnovi docela tuje, a mu z njimi ni bilo vselej povsem prizaneseno.

V svoji odgovorni funkciji je očitno videl priložnost, da v naše skupno dobro čim več postori za druge, in je to po svojih najboljših močeh tudi storil, kar mu priznavajo vsi Novomeščani, ki so mi ga kdaj v pogovorih četudi samo mimogrede, a vselej s spoštovanjem omenili. Vse to pa potrjuje tudi njegova le navzven presenetljiva življenjska oziroma poklicna pot, saj ni bil nikoli kak karierni politik oziroma je bil politik v najzlahtnejšem pomenu besede; pri tem pa je izrecno poudarjal, da na občini ne bi smelo biti političnega kadrovanja, »ampak bi morala prevladati strokovnost«.

Sprva je bil že od petnajstega leta mladosti finomehanik, v delavnici na novomeškem Glavnem trgu, ki se je iz otroštva še sam spominjam po izložbi s privlačnimi pisalnimi stroji in po napisu nad njo, kar najbrž že kaže na njegov smisel za preciznost in delovanje aparatov; z njimi je kot vzdrževalec strojev upravljal tudi v tovarni zdravil Krka, od koder ga ima v najlepšem spominu novomeški častni občan prof. dr. Miha Japelj; bil pa je tudi vodja Dolenjskih pekarn, torej šef pekov, ljudi s poklicem, ki nam deli naš vsakdanji kruh in ima zato že sam po sebi že kar nekaj mističnega in dobrotnega. Na to nam po svoje kažejo že upodobitve svetnikov na starih oltarnih slikah in freskah, ki, ob tem ko so kralji in kraljice, delujejo za ljudi, s tem da jim iz košev

in košar delijo kruh. Kot šef mestne komunale je bil usmerjen v lajšanje in kultiviranje urbanega življenja. Morda največ pa o njem spregovori tudi podatek, da je bil dolgoletni predsednik Zveze gasilskih društev Novo mesto, torej vodja tistih izjemnih ljudi, ki so sinonim za pomoč drugim ljudem, za človeško solidarnost in požrtvovalnost.

Med takim raznovrstnim delom je Alojzij Muhič spoznal življenje, vzljubil našo metropolo, kamor je prišel iz bližnje rodne Birčne vasi, doštudiral ekonomijo in postal poklican, da svoje razumevanje ljudi, širokosrčnost, sposobnosti in delavnost posveti Novemu mestu, kot vodja Zveze za Dolenjsko pa je bil novomeškemu okrožju tudi širše družbeno pripaden. Županskega poslanstva tako očitno ni štel za osebni privilegij, ampak kot možnost, da svojo dejavnost usmeri v kar najboljše mestno upravljanje, ki bi s poslušom za želje in potrebe meščanov lahko izboljšalo njihovo življenje, pri tem pa ohranjalo prostorske in druge kulturne vrednote. Pri tem pa, kot rečeno, ni bil človek, ki bi ribaril v kalnem, bil je izjemno čista duša, kot mi ga je označil tudi profesor Japelj, zato si z županovanjem ni obetal povzpetniške koristi, ampak je značilno zanj že to, da se je, potem ko je bil župan dva mandata, možnosti za tretjo kandidaturu sam odrekal, pri čemer se je zavedal, kaj vse je postoril; priznal pa je tudi vse tisto, česar mu ni bilo mogoče uresničiti, se opravičil za morebitno nezadovoljstvo z njegovi

vim delom, ker se je zavedal, da vsem ni nikoli mogoče ustreči. Želel si je, naj mu ne zamerijo, in tudi v prihodnje pričakoval, brez sebe na vodilnem položaju, za mesto kar vse najboljše. »Želim, da se mesto pomladi in z novimi idejami nadaljujejo to, kar smo začeli, in izboljšajo življenjski prostor s svojimi projekti,« je povedal v pogovoru ob koncu županovanja.

Kaj se mu je posrečilo v mestu izboljšati ali vpeljati in dobrega ohraniti, najbolje vedo Novomeščani iz svojega vsakdanjega življenja v mestu. Sam sem ga večkrat slišal govoriti o bilanci mestnih pridobitev in dilem ob prazničnih poročilih ob mestnem prazniku, kjer ni bil nikoli evforičen, ampak ob vsej samozavesti tudi iskreno dobronameren in stvaren; seznam svojih zaslug oziroma mestnih pridobitev pod svojim vodstvom je povzel po svojem končanem drugem mandatu, iz katerega je jasno razviden tudi kot širokosrčno dobrohotna ter trezno umirjena osebnost. Ni si pripisoval zaslug, a je bil ob vsej osebni skromnosti samozavesten, priznal pa je tudi morebitne neuspehe, a jasno navajal stvarne razloge zanje, kot da bi ničesar ne prepuščal naključju, ampak je bil do kraja preudaren gospodar. Povedal je: »Dejstvo je, da sem se trudil po svojih najboljših močeh, da bi največjemu številu naših občanov ugodil v njihovih problemih, in pa tudi izboljšal življenjsko okolje v naši občini. Delno mi je to uspelo, delno ne, je pa res, da številni občani, ki so jih polna usta, kako so za napredek v občini, pogosto zaradi osebnih interesov ovirajo posamezne projekte. Kakšnih posebnih zaslug si ne pripisujem pri tem, dejstvo pa je, da je v tem času občina le napredovala, so pa ostali seveda tudi nerešeni problemi, in upam, da jih bodo moji nasledniki rešili.« In drugje dodal: »Prepričan sem, da

nisem delal nekih velikih napak. Delal sem pošteno in zelo aktivno. Delal sem v korist občine in na to sem ponosen.«

Pri tem si je prizadeval za vsa področja družbenega življenja, od osnovnih materialnih do kulture in športa. Med dosežke njegovih mandatov med letoma 2006 in 2014, ki jih je izpostavljala, so bili centralna čistilna naprava in kanalizacijski sistemi v vaseh okrog Novega mesta, prizadeval si je za izboljšavo vodovodnega omrežja, za čistejšo pitno vodo, za urejanje odlagališč odpadkov, urejal je mestne vpadnice in obnavljal cestne odseke, skrbel je za izboljšanje otroškega varstva in obnovo šol, v njegovem času je bilo v okviru Evropske prestolnice kulture prenovljeno gledališče Antona Podbevška, ki je oživilo Vrhovčevro tradicijo 19. stoletja in povojno prebujo gledališča nadarjenih novomeških amaterjev; obnavljal je kulturni center Janeza Trdine, stadion in športno dvorano Marof in si prizadeval za izboljšanje življenjskih razmer na vseh področjih. Sodeloval je tudi v pobudah za novomeško univerzitetno središče, saj je menil, da si Novo mesto glede na svoj intelektualni in kulturni ter gospodarski potencial gotovo zasluži tudi univerzo in da bo šele z njo postalo zares prava prestolnica Dolenjske, ter se jasno zavedal potrebe po oživitvi Glavnega trga s pri nas edinstvenimi arkadami in nekdanj največjega na Kranjskem, in po ohranitvi in prenovi Narodnega doma, kar je moral prepustiti svojemu nasledniku. Ob zasluženem pokoju je menil, da si bo oddahnil, četudi je priznal, da ne bo pri miru, ker sedenje križem rok ni njegov življenjski stil, in če bi mu le bilo dano, bi gotovo še naprej pritegoval ljudi okrog sebe. Kot je izjavil, so bila njegova županska vrata za občane neprestano odprta, čeprav je spoznal, da bi bilo le bolje, ko bi bila le na določen dan v tednu; prizadeval si je, da bi bila občinska uprava s svojo administracijo do občanov prijazna, in pri delu mu je, kot je poudarjal, vselej veliko pomenil pristen dnevni stik z zaposlenimi, ki ga je pogrešal zaradi lokacijske ločitve županstva in občinske uprave. Očitno je bil človek neposredne komunikacije in ne birokrat.

Alojzij Muhič je bil ljudski človek, moder in ljubeč ter izrazito dobrodušen in prostodušen, brez zahrbtnosti ali zlih misli. Kot

Alojzij Muhič se je rodil 13. maja 1950 v Birčni vasi, kjer je s svojo družino živel vse svoje življenje. Bil je oče štirih otrok in dedek šestih vnukov. Svojo kariero pot je začel kot finomehanik in opravljal številne poklice. Zaključil je študij in pridobil naziv diplomiranega ekonomista. Že zelo zgodaj, pri svojih 15. letih se je aktivno vključil v družbeno življenje krajevne skupnosti in občine, ko je postal predsednik Vaškega aktiva mladine, pri 20. letih predsednik SZDL, od leta 1976 do 1986 je bil tajnik krajevne skupnosti, od 1986 do 1995 ter od 2002 do 2006 pa predsednik krajevne skupnosti. Od leta 2003 do 2006 je bil podžupan Mestne občine Novo mesto ter od 2006 do 2014 njen župan. V življenju se je srečal z različnimi poklici, ki jih je opravljal vestno in odgovorno. Med drugimi je delal v Krki, tovarni zdravil kot vzdrževalec, pa kot inšpektor v Inšpekcijskih službah, kot direktor Dolenjskih pekaren in direktor Komunale Novo mesto.

Bil je več desetletij aktivni gasilec in kasneje tudi predsednik Zveze gasilskih društev Novo mesto. Ustanovil in vodil je tudi Zvezo za Dolenjsko.

Alojzij Muhič je svojo življenjsko pot zaključil 20. septembra 2017.

tipičen Dolenjec je bil tudi veder vinogradnik. Ob tem pa razsoden, moder in pameten. Ne vem sicer, kaj in koliko je bral, oziroma, boljše, koliko časa mu je za kaj takega sploh preostajalo, gotovo pa je, da je živel neposredno sredi življenja, ki ga ni opazoval le od daleč ali o njem le po svoje sanjal, ampak ga je kar najbolj neposredno živel med živimi ljudmi in s svojega županskega mesta tudi usmerjal. Samo predstavljam si, da je znal prisluhniti tako ljudskim godcem kot elitnim predstavam in koncertom, ki sem jih ob njegovi navzočnosti doživel na novomeškem odru, gotovo pa je, da je bila njegova prvinska umetnost združevati ljudi ob dobrih zamislih in da je bil v tem poseben umetnik, ki je s svojo nekonfliktnostjo ljudi pomirjal in zblíževal; zato je značilno, da je posebej poudarjal, kako mu je bilo v posebno zadovoljstvo tudi sodelovanje Novomeščanov s pobratenimi mesti. Med njegovim mandatom se je Novo mesto zblížalo s poljskim Torunom in slovaško Trnavo, pri čemer si je s tamkajšnjimi meščani izmenjeval tudi delovne izkušnje.

Nadvse žalostno je, da se je tako plodno in dejavno življenje vse prenašlo končalo, saj bi nekdanji župan lahko še dolgo živel sredi Dolenjske in ljubeče družine in bil priča nadaljnemu življenju mesta, ki mu v duhu njegove želje po pomladitvi daje polet sedanji župan Gregor Macedoni. Nanj bi motril kot razgledan in umen mestni kmečki gospodar iz starih časov, ki je imel pregled nad vsem v mestu, a ne kot kralj na Betajnovi in ne kot fanatičen upornik in revolucionar, ki konča obupan ali resigniran, ampak kot moder in umirjen očajnik, ki se napaja prav toliko kot iz ekspertiz iz veljavnosti ljudskih pregovorov; ki zna vsemu prisluhniti, a se zaveda resničnosti in njenih sanj in omejitev ter pri tem presoja s svojo glavo.

Kot človek, poln načrtov, ni Alojzij Muhič nikoli miroval in je posegal na vsa področja, kjer je bilo potrebno. Zato je bil človek, ki ga je življenje naravno pripeljalo na čelo mesta, ki mu je služil, ne da bi se svojega odgovornega in vplivnega položaja pollaščal v osebno korist. Tako vsaj ga doživljam ob spominu na trenutke, ki jih je spremljala njegova prisrčna bližina. V stiku z njim je bilo moč začutiti, da mu v resnici gre le za uspeh mesta kot njegovega življenjskega središča in prav tako njegove očarljive okolice, iz katere je izšel in ki jo mesto osvetljuje s kapiteljskega griča nad Krko kot posvečen svetilnik. Biti župan takega mesta z njegovo duhovno preteklostjo med čermi sodobnega časa je gotovo privilegij in čast, a tudi zelo zahtevno poslanstvo. Novo mesto kot biser ob Krki je ponosno na prazgodovino, dediščino gimnazije in kulturno preteklost zlasti zadnjih dveh stoletij, a mora in želi živeti v novih, negotovih razmerah tudi naprej, ne da bi bilo samó muzej, ampak tudi živo mesto, rastoče iz tradicije in usmerjeno v prihodnost, ne da bi pri tem zapostavljalo sedanost, ki je vsaj na prvi pogled naša edina, gotovo pa najbolj boleča in hkrati osrečujoča resničnost.

Človek, kakršen je bil Alojzij Muhič, ki je bil ljudski in hkrati unikatni, postane po svojem slovesu tudi sam del žlahtne mestne dediščine, ki nas zavezuje, in spomin nanj, ki nas bo poslej v duhovni aleji novomeških županov živo spremljal, bo Novomeščane gotovo usmerjal tudi še v prihodnje; in gotovo se bo marsikdo vprašal, kaj bi o tem ali onem v mestu menil župan Muhič. Ljudje, kakršen je bil dragi in spoštovani pokojnik, se zasidrajo v naš spomin in v njem zaživijo kot živi sodobniki tudi za naprej. Kajti, kot pravi Prešeren na Korytkovem nagrobniku, »Umreti mora človek, / človeštvo ne, živi / naprej skozi rodove, / kar človek zanj stori«.

častni občan Novega mesta, dr. znanosti in član Slovenske akademije znanosti in umetnosti Milček Komelj

POD GRADOM

Krajevna organizacija Rdečega križa v naši krajevni skupnosti

Rdeči križ je tradicionalno najbolj množično združenje krajanov KS Kandija – Grm, saj ima okoli 417 članov in 20 prostovoljcev. Letos smo od krajanov zbrali 2324.00 evrov članarine in prostovoljnih prispevkov. Sredstva se namenjajo za realizacijo letnega socialnega programa pomoči in za druge namene, izključno za pomoč družinam in posameznikom iz našega območja. V prostorih KS na Smrečnikovi 16, vsako zadnjo sredo v mesecu, od 16. do 18. ure, deluje postaja Rdečega križa (izjema so meseci julij, avgust in december, ko postaja ne obratuje). Upokojena višja medicinska sestra Jožica Rolih izvaja meritve holesterola in sladkorja v krvi, pri merjenju tlaka pa ji pomagajo naše vestne prostovoljke. Postaje RK so se naši krajanji navadili in je lepo obiskana. V času obratovanja postaje RK pa najdete tudi naše prostovoljce RK, da se z njimi lahko pogovorite in informirate o možnostih pomoči, ki jih nudi RK.

Sprejeti program za leto 2017 smo realizirali v naslednjem:

- ❖ S finančno pomočjo KORK je letovalo 6 otrok iz socialno šibkih družin na Debelem rtiču.
- ❖ Razdelili smo 160 paketov s prehrabnimi in ostalimi artikli iz zaloga Evropske unije okoli 30 družinam in posameznikom potrebnih pomoči, redni mesečni prehrabni paket pa prejema 10 do 15 družin v Humanitarnem centru Novo mesto.
- ❖ Pomagali smo 16 družinam z denarno pomočjo in za nakup šolskih potrebščin otrokom.
- ❖ V mesecu maju smo v Mercatorju na Smrečnikovi ulici v »Košarico RK« zbrali prehranske in higienske artikle, ki smo jih razdelili pomoči potrebnim.
- ❖ Prehrabne artikle so zbirali tudi mladi člani RK na Osnovni šoli Grm pod vodstvom mentorice Vesne Zobarič.
- ❖ V juniju so se predstavniki KORK-a in nekaj krvodajalcev iz naše

krajevne skupnosti udeležili srečanja krvodajalcev v Sveti Ani v Slovenskih goricah.

- ❖ Skozi vso leto smo obiskali osem devetdesetletnikov, jim čestitali k jubileju in jim zaželeli vse dobro. Pri obiskih so sodelovale poverjenice, predsednik KORK ter

predstavniki Krajevne skupnosti in Mestne občine Novo mesto. Mestna občina je jubilate tudi simbolično obdarila.

- ❖ Spomnili smo se naših 25 krajanek in krajanov, ki so praznovali 80 letnico rojstva in jim poslali čestitke z dobrimi željami. Voščila pa smo

poslali tudi 24 osebam starejšim nad 90 let.

- ❖ 20. Oktobra smo organizirali tradicionalno srečanje starejših krajanov, tokrat v osnovni šoli Grm.
- ❖ V decembru je skupina gimnazijcev z našo poverjenico obiskala in obdarila dve starejši krajanki.
- ❖ V prednovoletnem času smo obiskali in simbolično obdarili vse krajanke starejše od 76 let. Letos jih imamo 298.

Zahvaljujem se Mestni občini Novo mesto, ki s svojimi prispevki za »program starejših krajanov« pripomore pri izvedbi naših programov. Poudaril pa bi tudi vzorno sodelovanje s Svetom krajevne skupnosti. V prostorih krajevne skupnosti na Smrečnikovi ulici lahko nemoteno izvajamo svoje dejavnosti. Svet tudi dejavno sodeluje pri tradicionalnem srečanju starejših krajanov. Njegov predsednik Srečko Vovko in tajnica Dragica Ferbežar sta vedno pripravljena prisluhniti našim težavam in nam priskočiti na pomoč.

V mesecu oktobru smo organizirali tradicionalno srečanje krajanov, starih 70 in več let v Osnovni šoli Grm. Učenci osnovne šole so nam pripravili lep program pod metorstvom učiteljice Petre in Leje. Srečanja sta se udeležila predsednik Občinskega Rdečega križa Novo mesto Marjan Grahut in predsednik Sveta krajevne skupnosti Srečko Vovko, ki sta zbrane tudi nagovorila. Program je povezovala naša podpredsednica Minka Rus. Prireditve se je udeležilo okoli 100 krajanov. Zahvaljujemo se ravnateljici Sonji Simčič, učencem in zaposlenim šole za prijeten kulturni program in gostoljubnost.

Zahvalil bi se Območnemu združenju RK za njihovo dejavno sodelovanje, njihove sugestije, odziv na naše akcije in pomoč pri našem delovanju.

Prav tako se zahvaljujem tudi osebju iz vrtca Ciciban, ki nam pomagajo pri transportu dobrin za izredno pomoč socialno šibkim družinam.

Vsem prostovoljkam hvala za njihovo požrtvovalnost in vestno delo v KORK. Hvala tudi vsem, ki nam kakorkoli pomagajo.

Vsem krajanom in krajanom želim zdravo, uspešno in zadovoljno prihajajoče leto 2018.

**Gorazd Mali, predsednik KORK
Kandija - Grm**

POD GRADOM

Vrtec Kekec

Vrtec Kekec je enota Vrtca Ciciban Novo mesto. V njem imamo tri oddelke, katere obiskuje 63 otrok starih od 3 do 6 let, za otroke pa skrbi šest vzgojiteljic. Dnevno se otroci srečujejo tudi s čistilko in kuharico, ki dela v naši razdelilni kuhinji ter vzdrževalci, ki imajo glavne prostore ob našem vrtcu.

V vrtcu Kekec smo se letos razveselili del, katera so bila namenjena notranjemu preходу iz vrtca v dvorano. Le-to pa uporabljamo skupaj z ostalimi društvi v krajevni skupnosti. Dvorano smo v letošnjem letu obogatili z ribstolom po katerem že spretno plezamo gor in dol. V njej se tudi igramo, plešemo in gledamo oz. igramo predstave. Velika pridobitev v letu 2017 je tudi povečana igralnica, zaradi česar smo lahko z novim šolskim letom v vrtec sprejeli devet otrok več kot lani. Da pa so vse igralnice še bolj prijazne, smo zamenjali talne obloge in sobe opremili z umivalniki. Vrtec je bil deležen tudi delne energetske sanacije; ob ureditvi kotlovnice in menjavi sijalk bo vrtec tako v prihodnje bolj prijazen do okolja.

Vrtec stoji na tej lokaciji že več kot 50 let in prav ta lokacija nam omogoča intenzivno sodelovanje s krajevno skupnostjo.

Parkirišče pred vrtcem uporabljamo za izvajanje gibalnih dejavnosti, ki potekajo varno in nemoteno, kar nam omogočajo tudi stanovalci v sosednjih blokih. Tako lahko urimo naše gibalne spretnosti; vozimo se s poganjalci, izboljšujemo spretnosti v manipuliranju z žogo, skačemo, rajamo ob rajalnih igrah, izvajamo vadbeno uro na prostem in se o različnih temah sproščeno učimo na prostem.

Z otroki hodimo na sprehode in spoznavamo okolje v katerem je naš vrtec. Tako se peš odpravimo tudi v trgovino, vrtnarijo, kjer si izberemo rastline za obogatitev našega igrišča, in v Dom starejših občanov. Sodelovanje z njimi nam je še posebej pri srcu, saj oskrbovance radi obiščemo in jim dneve

polepšamo z otroškim petjem. Tudi oni so nam v letošnjem letu vrnili obisk; na igrišču so nam pomagali obirati lipo in se z nami igrali.

V vrtcu ni noben dan enak dnevu in tako otroci kot odrasli smo polni načrtov. Verjamemo, da bomo tudi v letu 2018 dobro sodelovali z vsemi, s

katerimi si delimo naše notranje in zunanje prostore. Ko pa naslednjič otroški glas iz igrišča seže do vašega doma, se spomnite, da smo bili vsi nekoč otroci. In kako lepo je bilo takrat!

***vodja enote Kekec in vzgojiteljica
Kristja Robek***

Vrednote narodno osvobodilne borbe

“Nikoli več vojne” pogosto slišana želja, se na trenutke zdi, da smo pozabili na temeljne vrednote NOB. Premalo se zavedamo, predvsem mlajši rodovi, da so v partizane odšli in kot aktivisti OF delovali mladi ljudje, večinoma stari od 18 do 25 let.

Po letih so bili vrstniki današnje mladine. To je bil njihov boj za njihova življenja, njihove domove, saj je bila ogrožena njihova prihodnost. Vrednote in cilji borcev in aktivistov, ne samo med vojno, temveč tudi po osvoboditvi in gradnji naše države: enotnost, oblast slovenskega naroda kot celote, ljudska demokracija, lastna vojska, človeka vredno življenje, delu čast in oblast ter enake možnosti vsem, enakopravnost med narodi in mir v svetu, so univerzalne in tudi danes aktualne.

Člani Združenja borcev za vrednote NOB, sorodniki žrtev 2. svetovne vojne in drugi naši podporniki smo hvaležni in ponosni potomci partizanov. Še žive borce in druge udeležence NOB spoštujemo, saj so naši vzorniki in prijatelji. Letni program dela uresničujemo z udeležbo na prireditvah, srečanjih, pohodih, razgovorih na dogodke iz NOB in tudi na tistih, ki so posvečene spominu osamosvojitvene vojne za Slovenijo in prve svetovne vojne.

Vzdrževanje spomenika pri Sv. Roku, obeležja na Valantičevem in groba sina družine Valantič je naš prispevek k ohranjanju kulturne dediščine.

Prapor KO ZB za vrednote NOB Kandija-Grm je stalni sopotnik na dogodkih po Dolenjski, Beli krajini, Dražgošah ... kot na pogrebnih svečanostih za umrli člani. Janez Banovec, Peter Simčič in po potrebi Vinko Pečaver so odgovorni in ponosni praporščaki.

Starejše, bolne in člane v DSO ob novem letu obiščemo s pozornim darilom.

Decembrski dogodek, ki ga imenujemo “prednovoletno srečanje s stanovalci ulice v KS Kandija - Grm, ki jo v tekočem letu poglobljeno spoznavamo” organiziramo s podporo Sveta krajevne skupnosti. Letos, 8. decembra, je bilo to že petič. V KO smo vstrajni in načrtujemo delo vse do 10 prireditve saj menimo, da je dobro “vedeti več” še

za 5 ulic. Tako kot doslej bomo tudi v bodoče stanovalce določene ulice vabili na srečanje s pisnim povabilom. Zdravja, sreče in mir v letu 2018 Vam želimo.

Za KO ZB za vrednote NOB Kandija - Grm Marija Rus

POD GRADOM

Delo PGD Šmihel 2017

Leto 2017 je že skoraj za nami in tako je zopet nastopil čas, da vam podamo poročilo, kaj vse smo opravili v tem letu. Kot vsako tem letu smo bili na področju gasilstva zelo uspešni in delovni.

Skrbeli smo za redno usposabljanje operativnih članov, mladine in otrok. Sodelovali smo s prostovoljnimi organizacijami in društvi, krajevnimi skupnostmi, župnijo Šmihel, OŠ Šmihel in OŠ Drsko, DSO Novo mesto, ŠC Novo mesto (požarna straža).

V letošnjem letu smo opravili 28 intervencij:

- ❖ 3x pomoč pri odpravljanju posledic naravnih nesreč-poplav
- ❖ 3x požar v stanovanjskih stavbah
- ❖ 3x požar kontejnerjev
- ❖ 16x požar v naravi(gozdovi in travniki)

- ❖ 1x požar v industrijskem objektu Zalog (20 gasilcev sodelovalo vse dni)

- ❖ 3xiskanje pogrešanih oseb

V mesecu oktobru- mesecu požarne varnosti smo sodelovali skupaj z GRC Novo mesto in drugimi prostovoljnimi društvi na skupnih gasilskih vajah.; Sodelovali smo na vaji Občinskega poveljstva pri podjetju Znass, sektorski vaji na OŠ Bršljin, VDC-ju ,ŠC Novo mesto, Tpv-ju. Izvajali pa tudi obiske šol in vrtcev, kjer smo predstavili naše delo.

Z ekipami pionirjev, mladincev, pripravnikov, veteranov in veterank smo se udeleževali gasilskih tekmovanj,

kviza gasilske mladine, dveh orientacijskih tekmovanj, kjer smo dosegali lepe rezultate.

V letu2017 pa smo proslavili 35.letnico pobratenja z hrvaškimi gasilci iz DVD Donja Lomnica pri Veliki Gorici. S podpisom listine smo na prireditvi ob skupnem kulturnem programu podaljšali še za a naslednjih 5 let.

V letu 2017 pa smo si uresničili tudi veliko željo nabave novega vozila za gašenje požarov v naravi, ki ga bomo prevzeli za potrebe operative ob koncu leta .Vrednost vozila z opremo bo znašala okrog 70000 evrov. Večji del stroškov bomo pokrili iz lastnih sredstev ,s sponzorji in donatorji in tudi prispevkov vas občanov

Ker pa je mesec december že tukaj, smo pripravili tudi koledarje s katerimi bomo kaj kmalu potrkali na vaša vrata. Ob koncu leta se zahvaljujemo gasilcem in dobrim ljudem, ki so nam kakorkoli pomagali. Zahvaljujemo se tudi vsem krajanom, organizacijam, ustanovam, ki so s svojim donatorstvom, denarnimi prispevki in delom pomagali, da društvo še naprej uspešno deluje. V prihodnjem letu pa se bo potrebno na tem področju še bolj potruditi, kajti v planu je nakup še enega novega gasilskega vozila.

Ob koncu leta vam želimo šmihelski gasilci in gasilke zdravo, zadovoljno in uspešno leto 2015!

Upravni odbor PGD Šmihel

Osnovna šola Grm je srce naše krajevne skupnosti

Šola je v vsaki krajevni skupnosti temelj življenja krajanov. Dopoldne so v njej otroci, z njo se srečujejo starši, popoldne in zvečer se v njej odvijajo mnoge dejavnosti krajanov. Tako je tudi na Osnovni šoli Grm že od leta 1971, ko je bila ustanovljena. Danes je Osnovna šola Grm s **780-imi učenci in 92-imi zaposlenimi največja novomeška osnovna šola.**

Šola pričakuje prostorske težave

Demografski podatki kažejo, da se bo število učencev na grmski osnovni šoli povečevalo. Najtežje bo leta 2020, ko se bodo v prvi razred vpisali otroci, rojeni leta 2014. Teh otrok je na seznamu že sedaj precej čez sto, kar pomeni, da bodo razporejeni v kar pet oddelkov. Šola je na to že opozorila Mestno občino. Ob tem je predlagala postopek za ponoven pregled šolskih okolišev in s tem razbremenitev grmske šole, saj pričakovanja dogradnje trenutno niso realna.

Velik vpis priseljencev

V letošnjem šolskem je na vseh novomeških šolah, pa tudi na grmski, čutiti velik porast všolanja priseljencev. Na grmsko šolo se vpisuje največ učencev iz Bosne in Kosova. Trenutno imamo kar trideset učencev, ki so prvo leto na šoli. Pridejo brez znanja jezika, a na šoli jim nudimo jezikovni tečaj in individualno pomoč, tako da v dveh letih, kolikor časa imajo prilagojene obveznosti, osvojijo jezik in se integrirajo v okolje. Naši učenci imajo še prav veliko možnosti napredovanja, saj je šola vključena v slovenski projekt Vključevanje priseljencev v šolo (SIMS), v katero je vključenih petnajst slovenskih šol, šola pa je lahko za dobo pet let zaposlila eno učiteljico. Projekt bo trajal še štiri leta.

Šola je odprta za javnost

Vsi, ki živimo v KS Kandija Grm, vemo, da luči na grmski šoli ugasnemo šele ob deseti uri zvečer. Šola je popoldne odprta tako za učence, ki popoldne obiskujejo krožke, kot za krajanje. Ti imajo v šoli rekreacijo oz. terapevtske

vaje, plesne vaje za upokojece pod vodstvom zakoncev Balažič, likovne delavnice za likovne navdušence, energijske vaje. Na šoli potekajo predavanja o zdravju za upokojece.

Srečanje starostnikov spet na šoli

Veliko število starostnikov in prenovljena telovadnica sta bila pred leti razloga, da na šoli nismo mogli biti gostitelji srečanja starostnikov. Sedaj je starostnikov manj in za največ 120, kolikor jih pride sedaj, lahko pripravimo pogostitev v jedilnici. Letošnje je bilo zelo uspešno, saj je obiskovalce poleg okusne hrane, po kateri grmska šola slovi, navdušil tudi kulturni program, ki so ga za njih v avli šole pripravili osnovnošolci.

Grmska srečanja

Šola že 27 let organizira Grmska srečanja, ki so odprta za javnost. Na njih grmčani predstavljajo kulturne ustvarjalce, ki so povezani s šolo, bodisi da so bili učitelji, bivši učenci ali kako drugače povezani s projekti, ki jih delamo na šoli. Decembra je bila gostja na že 27. srečanju učiteljica Olivija Metelko, ki je izdala pesniško zbirko Prebujanja. Z njo se je pogovarjal Tomaž Koncilija.

Pešbus

Po uspešnem sodelovanju v projektu Pešbus, v katerem sodelujemo na povabilo MO Novo mesto, nas pozna že širša slovenska javnost. Na šoli se namreč prizadevamo, da bi učenci čim več hodili v šolo peš, zato smo maja začeli hoditi s pešbusom – učenci so dobili spremljevalca (starše, babice, prostovoljce) in z označenih mest v spremstvu odraslih začeli hoditi v šolo peš. Vsak dan jih je bilo več, s hojo smo nadaljevali tudi po koncu projekta in poželi pohvale za najštevilčnejšo izpeljan projekt med vsemi slovenskimi občinami oz. šolami.

Novo vodstvo šole

Ravnateljica Sonja Simčič, ki je šolo vodila od leta 1999, z novim letom odhaja v pokoj, njen pomočnik Tihomir Troha pa odhaja na drugo delovno mesto. Ravnateljica je bila kot krajanka

in njena soseda še posebej tesno navezana in povezana s šolo in je s šolo živela tudi izven delovnega časa. Šolo bosta januarja začeli voditi ravnateljica Zdenka Mahnič in njena pomočnica Polonca Čarf.

Sonja Simčič, ravnateljica

POD GRADOM

V petek, 8.12.2017 so člani KO ZB za vrednote NOB organizirali prednovoletno srečanje za krajanje krajevne skupnosti Kandija-Grm. Na tokratnem srečanju je bilo govora o Trdinovi ulici.

Ime je ulica dobila leta 1930 in sicer po Janezu Trdini. Janez Trdina se je rodil leta 1830 v Mengšu. Bil je slovenski pisatelj in zgodovinar. Od leta 1842 dalje je obiskoval ljubljansko gimnazijo in leta 1850 tudi maturiral, istega leta odšel na Dunaj, kjer je študiral zgodovino, geografijo in klasično jezikoslovje. V Novo mesto se je preselil oktobra 1867 in ostal vse do svoje smrti julija 1905. leta. Na Dolenjskem naj bi Trdina študiral slovensko narodnost in značaj, saj je menil, da je na tem območju glavna in najčvrstejša korenika slovenstva. Prepešal je skorajda celotno Dolenjsko in Belo krajino. Izjemno je bil navdušen nad Gorjanci. Eno izmed njegovih znanih del so bajke in povesti o Gorjancih. V svojih zapisih pa je obravnaval tudi Novomeščane, tako njihove značaje, življenje kot tudi odnos do vere, politike, nasprotovanje nemštvu in podobno.

Po njem je na Slovenskem poimenovanih kar nekaj ulic in cest, še

posebej v okolici Mengša in na Dolenjskem. Trdinova ulica je leta 1930 imela 47 hišnih števil. Potekala je od Kandijskega mostu do tovarne IMV- danes Revoz. Do leta 1955 se je imenovala cesta. Trdinova ulica je ena redkih novomeških ulic, ki ima danes krajši obseg kot ob poimenovanju. Več desetletij je segala vse do Gotne vasi, kjer je bila mestna meja. S širitvijo tovarne IMV so jo leta 1979 skrajšali skoraj za polovico. Leta 1986 so ostanki Trdinove ulice nasproti Gotne vasi (obrat tovarne Novoles, avtokleparstvo Modic, itd) vključili v novoimenovali Belokranjsko cesto. Trdinova cesta (ulica) je leta povezovala Novo mesto z Belo krajino.

Po Janezu Trdini je danes poimenovanih kar nekaj stvari. Njegov kip stoji pred novomeškim rotovžem od leta 1955. V knjižnici imamo Trdinovo sobo, Kulturni center Janeza Trdine, Trdinov vrh, Trdinova pot. Nagrada, ki jo podeljujejo občanom Mestne občine za pomembnejše trajne uspehe na področju kulture, literature, vzgoje in izobraževanja ter znanosti, se imenuje Trdinova nagrada.

rcb reklamni center
bobič

Z vami že
20 let

Reklamni center Bobič se že od leta 1997 ukvarja z izdelovanjem reklamnih, označevalnih in promocijskih materialov.

Smo majhno kreativno podjetje z mlado ekipo, ki poskrbi za inovativne rešitve in hitro izdelavo.

Naš cilj je zagotavljati zadovoljstvo strank, zato uporabljamo kakovostne evropske materiale, ki v razmerju s profesionalno izvedbo zagotavljajo vrhunske izdelke in dobro ceno.

Na vašo željo pripravimo vse od ideje do postavitve končnega izdelka.

Vsem strankam se ob 20 letnici delovanja zahvaljujemo za zaupanje in podporo, ter želimo vesele praznike in srečno leto 2018.

www.reklamni-center.si

Nova večnamenska pot za Revozove sosede

V torek, 19. decembra, je bila uradno odprta večnamenska pot Žabja vas-Grm. Projekt je na pobudo občanov in ob velikem prispevku dveh sosednjih podjetij – Revoza in TPV-ja izvedla MO Novo mesto.

Gre za izjemen primer družbene odgovornosti, kjer sta obe podjetji prepoznali pomen projekta ter omogočili prehod za pešce in kolesarje, ob tem pa za sokrajane žrtvovali ključno povezavo za dobavo delov iz enega podjetja v drugo. Nova asfaltirana pot je dolga 260 in široka tri metre, ima urejeno odvodnjavanje, prometno signalizacijo, varovalno ograjo in javno razsvetljava. Na otvoritvi so poleg učencev Osnovne šole Grm, ki so s potjo pridobili bistveno varnejšo in krajšo šolsko pot, sodelovali župan Gregor Macedoni, predsednik uprave Revoza Kaan Ozkan, direktor TPV Group Darko Janežič in ravnateljica Osnovne šole Grm Sonja Simčič. Predsednik uprave Revoza Kaan Ozkan je ob tem poudaril, da si bomo v Revozu vedno prizadevali prisluhniti predlogom naše soseske, saj le zadovoljni sosede, zadovoljne družine, ki živijo v stiku z našim podjetjem, in zadovoljno mesto, v katerem delujemo, lahko prispevajo k uspešnemu delovanju našega podjetja.

SREČNO 2018!

Skupaj zapeljimo v prihodnost!

Let's drive the future together!

GOZDNO GOSPODARSTVO NOVO MESTO d.d.

cvetličarske in vrtnarske storitve

- pestra ponudba božičnih zvezd
- jesenske trajnice, zemlja, gnojila
- izdelki za advent in božič
- lončnice in rezano cvetje
- poročni, darilni in žalni program
- urejamo vrtove in zelenice
- višinsko obrezovanje parkovnega drevja

gozdarske storitve

- odkup lesa (listavci in iglavci)
- sečnja in spravilo lesa

Vesel božič
in srečno
novo leto!

Gozdno gospodarstvo
Novo mesto d.d.
Smrečnikova ulica 45
8000 Novo mesto

☎ 07 334 22 87

☎ 051 654 994

✉ gozdno.vrtnarija@siol.net

🌐 www.ggnm.si